1. THE ALARM – Rain in the summertime

Een band met een zweempje punk die veel succes had. Met de passende titel Rain In The Summertime, voor wie wel van een verfrissende regenbui houdt.
Dit lied stamt uit 1987 en dat is dan alweer10 jaar na het ontstaan van de punkgolf van 1977.

CULTUUR	Dictators verleiden niet alleen met macht, maar vooral met de illusie van eenvoud en zekerheid in een chaotische wereld.
UITSPRAAK	Praatprogramma's bieden herkenning en gemak, maar ontaarden vaak in een echoput van dezelfde gezichten en herkauwde meningen.
CO-ORIGINELE	Alleen jij!! Alleen jij maakt het mogelijk dat wij nog met veel plezier dit programma maken, met leuke cryptische muziek en teksten.
HITMIX	Vanavond een bonte reis langs punk, doo-wop, a-capella, dromerige pop, jazz, symfonische rock, soul, britpop, prog en cabaret – allemaal in één muzikale mix.

2. ORIGINELE: THE PLATTERS – Only You

Terug naar de jaren vijftig: The Platters met Only You. Hun samenzang was zo strak en warm dat het kleine lied groot werd. Doo-wop met een vleugje soul, romantiek én melancholie – en ineens stonden ze wereldwijd op nummer één. Het werd dé blauwdruk voor talloze vocale groepen daarna.

En ruim dertig jaar later deden The Flying Pickets het opnieuw. Geen instrumenten, alleen stemmen – bas, beat en akkoorden puur uit de keel. In een tijd van synths en drumcomputers klonk dat gedurfd, bijna tegendraads. Precies daardoor raakte hun versie een snaar en werd opnieuw een wereldhit. Van The Platters tot de Pickets: Only You bewijst dat een écht lied altijd overeind blijft.

3. COVER: THE FLYING PICKETS – Only You

Wanneer we het woord 'dictator' horen, denken we vaak meteen aan onderdrukking, angst en willekeur. En terecht, want de geschiedenis staat er vol mee. Maar er zit nog een ander aspect aan vast, eentje die we zelden benoemen: de fascinatie die dictators oproepen. Want hoe komt het dat één man – meestal een man – erin slaagt miljoenen mensen te overtuigen hem te volgen, soms tegen beter weten in?

Een dictator werkt niet alleen met knoet en knuppel. Hij werkt met symbolen, met taal, met ritme en herhaling. Waar democratie langzaam en stroperig kan zijn, presenteert een dictator zich als daadkrachtig. Eén besluit, één gebaar, één toespraak – en de indruk wordt gewekt dat er eindelijk iemand is die doorpakt. Voor veel volgers voelt dat overzichtelijk en zelfs geruststellend.

Die aantrekkingskracht is misschien nog gevaarlijker dan de macht zelf. Vaak zijn het niet de maatregelen die hem in het zadel houden, maar de illusie van duidelijkheid. Mensen willen eenvoud in een ingewikkelde wereld. Geen lange debatten of compromissen, maar een leider die zegt: "Zo gaan we het doen." En dat verklaart waarom kiezers soms zelfs hun vrijheid inleveren voor het gevoel van zekerheid.

En misschien is dat wel de les die we niet willen horen: de populariteit van dictators vertelt ons niet alleen iets over hen, maar vooral iets over onszelf. Over ons verlangen naar orde, naar duidelijkheid, naar iemand die het allemaal oplost. Een verlangen dat gevaarlijk kan zijn… maar dat we steeds opnieuw zien terugkeren, in elke tijd, in elk land.

CULTUUR – Hoe werkt het op het bureau van een dictator?

Onlangs werd ik weer eens getriggerd door het magische verschijnsel van dictators en

hun maatregelen. Alles wordt uitgevaardigd zonder debat in een wetgevende vergadering, enkel samen met jaknikkers in een klein bureau. Zo houdt de dictator de controle, met een staf die vooral buigt en uitvoert.

Wie er werkt weet je vaak niet, maar het resultaat is dat het volk en organisaties nauwelijks tegengas geven. Kiezers blijven volgen bij gebrek aan alternatieven, en wie afhankelijk is van staatssteun houdt liever zijn mond. Zo kan een dictator eindeloos doorgaan.

Neem de Amerikaanse president, die culturele sectoren inperkt met zelfbedachte prijzen, universiteiten geld ontneemt en de toegang van bepaalde groepen beperkt. Volgens critici tornt hij aan de grondbeginselen van de staat en veroorzaakt hij blijvende schade.

Hoe krijg je zo'n ontspoorde trein weer op de rails? Misschien pas bij de volgende verkiezingen, wanneer tegenstanders inzien dat een eerlijker regering nodig is. Zijn beleid treft niet alleen de VS, maar ook landen daarbuiten.

Voorbeelden zijn er genoeg: vrouwen die geen abortus mogen, militairen en burgers ontslagen vanwege huidskleur of seksuele voorkeur, en buitenlanders gedeporteerd. Wie te arm is voor ziektekosten blijft verstoken van zorg, en veel sectoren liggen in puin. Cynisch genoeg worden landarbeiders wél gespaard, omdat anders de voedselvoorziening stilvalt.

De hoop is dat het aantal tegenstemmen straks net zo stijgt als de invoerbelastingen nu doen, zodat de bevolking niet langer de dupe is. We besluiten met de wens dat dit politieke bureau in het Witte Huis uiteindelijk bezwijkt onder het gewicht van zijn eigen nutteloze maatregelen.

4. EEFJE DE VISSER – God Los

Eefje de Visser is weer van zich laten horen met God Los, sinds 8 augustus 2025 uit, single van haar nieuwe ep/album tour richting "Vlijmscherp".
Het is een dromerige poptrack, met haar kenmerkende stemgeluid, subtiele synthesizers en een melancholische sfeer, maar tegelijk krachtig – de titel zegt het al: loslaten, misschien zelfs loskomen.
Ze heeft bewezen al jaren dat ze niet zomaar een singer-songwriter is: haar nummers verzamelen luisteraars in de Benelux, en steeds meer daarbuiten.

Kortom: God Los laat Eefje de Visser weer groeien, evolueren, en wie weet… misschien straks de volgende stap op internationaal niveau.

Getekend Loesje:	Uit het Loesje archief van 23 september 2025: Een dictator kan wetten maken, maar nooit gedachten verbieden. Zolang mensen blijven denken, heeft vrijheid al gewonnen.

5. JOKE BRUIJS – Fly me to the Moon

Frank Sinatra maakte hier al een prachtige eigen versie van, maar er zijn ook vele covers gemaakt van artiesten die hun eigen mooie draai er aan geven, 1 ding is zeker, Joke Bruijs had er zeker geen haast mee, maar dat moet ook niet met dit prachtig lied. Joke hield van Rotterdam is in veel van haar muziek te horen, maar had ook een gouden stem op haar manier! 3 dagen na haar ex Gerard Cox, overleed ook Joke op 73 jarige leeftijd. Misschien klinkt het cru, maar ergens zag ik het wel aankomen. Heel zonde, maar gelukkig hebben we nog kijk en luistertips, zoals daar zijn Toen was geluk heel gewoon, de film Casa Coco, Scrooge Live uit 2021, Haar rol als Maria in GTST maar bovenal, haar muziek carriere, zoals van dit album genaamd Joke Bruijs 50 - Young at Heart! Rust zacht!

6. SYMFO: IO Earth – Follow

IO Earth behoort tot de sterkste symfonische rockgroepen van nu. Gitarist Dave Cureton schreef Follow samen met zangeres Linda Odinsen, en dat hoor je: grootse melodieën, spanning in de lagen en een stem die tegelijk dromerig en krachtig klinkt. Afkomstig van het album New World uit 2015 is Follow pure moderne symfo – technisch sterk, maar vooral meeslepend en emotioneel.

7. VINYLSINGLE: CHI-LITES – Have You Seen Her

In 1971 brachten The Chi-Lites een van de bekendste soulballads uit: Have You Seen Her. Het haalde meteen de Billboard-top 3 en liet horen hoe sterk de Chicago-soulscene was. Het verhaal is simpel: een man zoekt zijn verloren liefde, melancholiek maar gedragen door harmonieën en orkestratie. Het refrein – herhalend en wanhopig – maakte het tijdloos en herkenbaar. Leuk detail: de melodie werd later in Nederland gebruikt voor een promo met de zusjes Paay en de leus 'Veronica Moet Blijven'. Have You Seen Her laat zien hoe soul verdriet én herkenning tegelijk kan zijn.

Praatprogramma's krijgen vaak kritiek: te veel dezelfde gezichten, te veel herhaling, te weinig inhoud. Maar laten we ook kijken naar de andere kant. Waarom blijven mensen er toch massaal naar kijken, en waarom worden ze nog altijd besproken bij de koffieautomaat?

Het antwoord ligt in herkenning en ritme. De vaste gasten worden bijna karakters in een doorlopend verhaal. Je weet wat je aan ze hebt, je herkent hun stijl, en soms ga je zelfs kijken omdat je wilt horen hoe ze dit keer reageren. Het lijkt oppervlakkig, maar het schept ook een soort continuïteit.

Daarnaast zijn praatprogramma's laagdrempelig. In een tijd waarin nieuwscomplex en vaak vermoeiend is, bieden ze een snelle ingang. De kijker hoeft niet door dikke kranten of lange rapporten te ploegen, maar krijgt meningen en duiding in hapklare brokken. Soms ongenuanceerd, ja, maar daardoor wel begrijpelijk en behapbaar.

En misschien is dat wel de reden dat ze populair blijven: ze zijn een spiegel van de samenleving. Niet de meest genuanceerde, niet altijd even fraai, maar wel een plek waar emoties, opinies en entertainment samenkomen. Waar de krant analyse geeft, geven praatprogramma's gesprek. En dat maakt ze, ondanks alle kritiek, onmisbaar in het medialandschap.

PIETS UITSPRAAK – Praatprogramma: waar woorden vaker terugkomen dan gasten

Mensen praten bij de koffie-automaat nog steeds over wat ze gisteravond zagen of in een podcast hoorden. Maar wie goed oplet, merkt dat het vaak dezelfde figuren zijn die de schermen bevolken. Mensen die ooit beroemd werden door sport of een ander vakgebied, maar nu worden neergezet als orakel over de meest uiteenlopende onderwerpen. Hun meningen zijn vaak oppervlakkig en draaien niet zelden om het napraten van wat in een ander programma al is gezegd.

Die eentonigheid zorgt voor eindeloze herhaling. Feiten worden uitgekauwd, meningen worden opgeblazen tot waarheden, en dezelfde gezichten lijken vastgelijmd aan hun stoel. Toch zien veel kijkers hen als betrouwbare gidsen, juist omdat ze zelf nauwelijks verder kijken dan TikTok of sociale media. "Jaha, want wat die zei heeft toch wel een kern van waarheid," klinkt het dan.

Het wordt pas echt problematisch wanneer oude onderwerpen steeds opnieuw worden opgerakeld om iemand publiekelijk te beschadigen. Vaak zijn dit mensen die dagelijks in het publieke domein werken, lange uren maken en hun nek uitsteken. Hun inspanning doet er minder toe dan het spektakel dat volgt als ze in een kwaad daglicht gezet kunnen worden.

De anonieme criticasters op hun zolderkamers doen er nog een schep bovenop: met grove taal en gemakzuchtig cynisme overspoelen ze het debat, zonder zelf enige

verantwoordelijkheid te dragen. En juist daardoor ontstaat er een giftige balans: de onbekende schelders in de schaduw, en de goedbetaalde tafelfiguren die met gemak meer zendtijd krijgen dan Kamerleden die over onze toekomst beslissen.

En dáár zit de pijn. Het publieke debat is verworden tot een podiumspel waarin herrie belangrijker is dan inhoud. De echte vragen worden nauwelijks gesteld, en daarmee gaat de kans verloren om televisie een plek van verdieping te laten zijn in plaats van een echoput van meningen.

8. ROBBIE WILLIAMS & TOMMY IOMMI – Rocket

Robbie Williams dropt Rocket op 21 mei 2025 als eerste single van zijn aangekondigde album Britpop.
Wat zo bijzonder is: hij werkt samen met Tony Iommi van Black Sabbath. Verwacht dus rauwere gitaren, wat meer rock in de mix dan je meestal van Robbie hoort.

De clip was vrij stoer: Robbie in punkachtig jasje, Iommi in z'n hometown Birmingham, en de sfeer is lekker energiek.
Het album wordt uitgebracht op 10 oktober en zal nummers bevatten als "Rocket, maar ook "Spies", "Pretty Face", "Human", en "Selfish Disco" wij zijn alvast benieuwd, wij hopen u ook! Later zullen we er allicht meer van draaien!

9. UNITOPIA – Rule of 3

Nu dacht ik toch dat het redelijk stil was rond de band Unitopia, de band zou al jaren geleden gestopt zijn maar september 2 jaar terug deden ze nog een soort van mini tour waarmee ze ook in Zoetermeer terrecht kwamen en wij ze zagen optreden. Maar precies deze nummers die wij daar hoorde zie ik nu weer opnieuw uitkomen, nummers als "Tesla", "Artificial World" en "The Power of 3" , het voorstuk van het nummer dat ik net draaide "Rule of 3" het album Artificial komt officieel uit 2010 en is 15 jaar na dato nog steeds erg fijn om aan te horen. Wij denken overigens dat het een fout is op spotify, daar is het album namelijk plots verdwenen uit het jaartal 2010. Foutje bedankt zeggen we maar.

10. TOP 40 Classic: ANOUK – Girl

In 2004 verraste Anouk iedereen met Girl, de eerste single van haar album Hotel New York. In het nummer zingt ze over een jonge vrouw die haar plek in de wereld zoekt en vecht om zichzelf te blijven. De track groeide al snel uit tot een anthem voor onafhankelijkheid en zelfvertrouwen.
Het lied bereikte nummer 2 in
Alle 40 op een rij die toen bij Radio 538 werd gepresenteerd door Wessel van Diepen.

11. CABARET: TINEKE SCHOUTEN , GERARD COX & CARRY TEFSEN – Het dialiectlied

Hier een heerlijk stukje Hollandse humor en nostalgie: Tineke Schouten, Gerard Cox en Carry Tefsen met "Het dialectlied".

EIND TEKST

Vanavond ging de muziek van alle kanten open: van de punkzweem van The Alarm en de soul van The Chi-Lites, tot de samenzang van The Platters en The Flying Pickets. Ook waren er nieuwe geluiden, zoals Robbie Williams' samenwerking met Tommy Iommi, en symfonische power van IO Earth en Unitopia. En natuurlijk lieten ook onze eigen Eefje de Visser, Wende en Anouk horen hoe veelzijdig het Nederlandse muziektoneel klinkt.

Daarnaast boden de columns weer stof tot nadenken. Over hoe macht werkt in de schaduw van een dictatoriaal bureau, en over hoe praatprogramma's ons soms meer

herrie dan helderheid voorschotelen. Twee invalshoeken die elkaar aanvullen: de een legt bloot hoe macht misbruikt kan worden, de ander hoe het debat wordt uitgehold door herhaling. Samen lieten ze zien dat woorden en beelden net zo bepalend zijn als muziek.

Dit was De Muziek Experts. Je hoort ons elke dinsdagavond van 20:00 tot 21:00 uur live op BR6. Op zaterdagochtend tussen 10:00 en 12:00 uur hoor je de herhaling. En natuurlijk vind je de hele playlist en alle achtergrondinformatie terug op www.demuziekexperts.nl

SLOTZIN:
één dictator kan landen in zijn greep houden, maar duizenden luisteraars kiezen elke week weer voor vrijheid in muziek.

12. TIP V/D REDACTIE: THE BYRDS – So, you wanna be a rock and roll star?

Deze maand aandacht voor The Byrds. de band die ooit als Amerika's antwoord op The Beatles gold, ze legde met So, you wanne be a Rock and Roll star hun eigen twijfels en ervaringen vast. Ze hielden een spiegel voor aan de muziekindustrie: roem lijkt aantrekkelijk, maar is vaak hol en vluchtig.